

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/31/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621200510
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6621200510.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkyň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Danice Kočičkovej ako členiek senátu, v spore žalobcu: A. B., nar. X. XXXX XXXX, bytom A. C. XXX/X, XXX XX D. E. F., proti žalovanej: G. H., nar. XX. XXXXXXXX XXXX, bytom X. XXXX XXX/XX, XXX XX I., zastúpená JUDr. Róbertom Gombalom, advokátom, so sídlom AK ul. I. J. K. XX/X, XXX XX L., o návrhu žalobcu na obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č.k. 5C/7/2021-83 zo dňa 4. novembra 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná má **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, ktoré jej je žalobca povinný zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 5C/7/2021-83 zo dňa 4. novembra 2022 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ alebo „napadnutý rozsudok“) žalobu o obnovu konania zamietol (prvá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalovaným (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde v Lučenci, č.k. 4C/11/2014. Dôvodil, že jeho žaloba vedená v konaní pod sp.zn. 4C/11/2014 bola zamietnutá, v priebehu uvedeného konania nemal možnosť preukázať svoje vlastníctvo k postavenému domu podľa stavebného povolenia Výst. 3191/1967-Kr; okresný súd jeho predloženie neakceptoval; predloženie žalovanej akceptoval. Samosudca do rozsudku neuvádzal jeho vyjadrenia, na súde počas pojednávania nebolo funkčné záznamové zariadenie. Žalovaná sa v pôvodnom konaní preukazovala dokladmi, ktoré sa nezakladajú na pravde. Po poučení súdom prvej inštancie vykonanej uznesením č.k. 5C/7/2021-11 zo dňa 01.01.03.2021 žalobca doplnil požadované náležitosti; doplnil svoju argumentáciu v tom, že predvolaní svedkovia v pôvodnom konaní pod prisahou klamali. Doklad, na ktorom je podpísaný otec, žalovaná poprela, resp. poprela jeho podpis. Predložil otcove podpisy, ktoré sú kópiou jednotlivých dokladov. Mal za to, že je dôvod na povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 397 písm. a), b) Občianskeho súdneho poriadku (správne malo byť Civilného sporového poriadku – poznámka odvolacieho súdu).

1.2 Žalovaná uplatnený návrh na obnovu konania neuznala a poprela, že by existoval akýkoľvek dôvod na povolenie obnovy konania. Mala za to, že žaloba na povolenie obnovy konania neobsahovala všetky náležitosti uvedené v § 406 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“);

z uvedeného vyvodila, že je dôvod na odmietnutie žaloby, nakoľko z dôvodu nepreskúmateľnosti je žaloba zjavne nedôvodná. Pokiaľ žalobca uvádzal dôvody na povolenie obnovy konania, žalovaná tvrdila, že žiaden z dôvodov žalobcu samostatne, ani v ich spojení nie je právne relevantným dôvodom na povolenie obnovy konania podľa § 397 písm. a), b) C.s.p. Poprela, že by žalobca nemal možnosť preukázať svoje vlastníctvo k postavenému domu podľa stavebného povolenia, žalobca takúto možnosť evidentne mal, čo preukazuje priebeh konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 4C/11/2014. Pôvodné konanie trvalo cca 6 rokov; žalobca bol aj právne zastúpený advokátmi. Tvrdenie žalobcu o nemožnosti preukázať vlastníctvo k postavenému domu nie je bez uvedenia konkrétnych dôkazov dôvodom pre povolenie obnovy konania; hodnotenie dôkazov predkladaných stranami sporu prináleží súdu; spochybňovanie hodnotenia dôkazov súdmi stranou sporu po nadobudnutí právoplatnosti súdneho rozhodnutia nie je dôvodom na povolenie obnovy konania. Spochybňovanie priebehu pojednávania, resp. kvality právoplatných rozhodnutí súdu nie je zákonným dôvodom na povolenie obnovy konania. Poprela tvrdenie žalobcu, že by sa v pôvodnom konaní preukazovala dokladmi, ktoré sa nezakladajú na pravde.

1.3 V ďalšom podaní žalobca konštatoval, že v pôvodnom konaní nemal možnosť dostatočne vysvetliť stavbu rodinného domu na pojednávaniach, preto ju vysvetlil v predmetnom podaní (v konaní o povolenie obnovy konania).

1.4 Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 397, § 400, § 403, § 406, § 407, § 408, § 410, § 411, § 414 C.s.p., vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, písomnými a ústnymi vyjadreniami strán sporu, oboznámil sa s obsahom súdneho spisu vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 4C/11/2014 vrátane štyroch rozhodnutí, a to rozsudkom č.k. 4C/11/2014-166 zo dňa 14.05.2015, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 13Co/715/2015 zo dňa 17.10.2017, rozsudkom Okresného súdu Lučenec, č.k. 4C/11/2004-253 zo dňa 05.10.2018 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 13Co/129/2019-310 zo dňa 22.10.2020; vykonal dokazovanie listinami predloženými stranami sporu.

1.5 Súd prvej inštancie poukázal na inštitút, charakter a účel obnovy konania, ktorá je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Žalobou na obnovu konania sa pritom nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia iné opravné prostriedky. Konanie o obnove konania má dve fázy, pričom v prvej fáze súd skúma, či obnova konania je procesne prípustná a druhá fáza predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie vo veci. Ak žalobca navrhoval povolenie obnovy konania s poukazom na ustanovenie § 397 písm. a) a b) C.s.p., ide o dôvod obnovy konania, ktorým je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol predložiť v pôvodnom konaní, resp. možnosť vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli v pôvodnom konaní vykonať.

1.6 Vo vzťahu k dôvodom povolenia obnovy konania podľa § 397 písm. a), b) C.s.p. s poukazom na odbornú literatúru súd prvej inštancie zdôraznil, že v prípade obnovy konania podľa § 397 písm. a) C.s.p. musia byť splnené podmienky, a to skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy nemohla strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania, bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní; otázka viny sa posudzuje zo striktného procesného hľadiska; napriek tomu, že skutočnosti a dôkazy objektívne v čase pôvodného konania existovali, strana z procesného hľadiska nezavinila, že sa s nimi súd nemohol oboznámiť; musí ísť vždy o skutočnosti a dôkazy, ktoré tu existovali už počas pôvodného konania; dôvodom obnovy konania sú len také skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré sa týkajú strán a predmetu pôvodného konania; skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy sú spôsobilé privodiť pre stranu pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Vo vzťahu dôvodu prípustnosti obnovy konania podľa § 397 písm. b) C.s.p., ide o situáciu, keď strana riadne splnila svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť; riadne označila dôkaz, ktorý navrhla vykonať; z objektívnych dôvodov takýto dôkaz nebolo možné v pôvodnom konaní vykonať.

1.7 Pred vecným posúdením návrhu na obnovu konania súd prvej inštancie skúmal subjektívnu i objektívnu lehotu na podanie žaloby na obnovu konania a konštatoval, že obe lehoty (subjektívna a objektívna) boli zachované.

1.8 Okresný súd poukázal na dôvody, pre ktoré žalobca navrhol povoliť obnovu konania, a to z dôvodu procesných pochybení zo strany sudcu, ktorý vec prejednával v pôvodnom konaní; nemožnosťou vysvetliť stavbu rodinného domu na pojednávaní; nemožnosťou preukázať jeho vlastníctvo k postavenému domu podľa stavebného povolenia Výst.3191/1967-Kr., neakceptáciou sudcu ním predložených dôkazov a zápisu jeho argumentácie prednesenej na pojednávaní do rozsudku, na rozdiel od predložených dôkazov a argumentácie žalovanej; nefunkčnosťou záznamového zariadenia na pojednávaní; krivými výpoveďami svedkov na pojednávaní pána M. N. a L. O. a napokon falošnými dokladmi predloženými žalovanou. K uvedenej argumentácii sa súd prvej inštancie po komparácii prv vydaných rozhodnutí v konaní vedenom pod sp.zn. 4C/11/2014 podrobne vyjadril, a to nasledovne:

1.9 K tvrdeniu žalobcu, že nemal možnosť preukázať vlastníctvo k rodinnému domu podľa stavebného povolenia okresný súd zdôraznil, že pôvodné konanie trvalo cca 6 rokov; žalobca bol zastúpený advokátmi a mal tak zabezpečenú odbornú právnu pomoc; súdy rozhodoval celkom štyrikrát; rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo podrobené prieskumu v rámci odvolacieho konania. Ak žalobca tvrdil, že jeho argumentácia nebola akceptovaná na rozdiel od argumentácie a dôkazov žalovanej a v pôvodnom konaní nebolo funkčné nahrávacie zariadenie okresný súd zdôraznil, že nejde o skutočnosti spôsobilé prívodiť zrušenie právoplatného pôvodného rozsudku a viesť k povoleniu obnovy konania; navyše zo spisu 4C/11/2014 vyplýva, že súdy vyhodnotili vykonané dokazovanie; pojednávania boli riadne zaznamenané a vyjadrenia strán sporu boli v potrebnom rozsahu v odôvodnené rozhodnutí uvádzané. Tvrdené porušenie práv žalobcu na pojednávaniach by bolo potenciálne dôvodom na podanie iného mimoriadneho opravného prostriedku; v pôvodnom konaní však právni zástupcovia žalobcu porušenie jeho práv na pojednávaní nenamietali a ani odvolací súd takéto porušenie práv žalobcu nekonštatoval. Ak žalobca tvrdil, že nemal možnosť dostatočne vysvetliť stavbu rodinného domu okresný súd zdôraznil, že pôvodné konanie trvalo 6 rokov; žalobca sa všetkých pojednávanií zúčastnil, k stavbe rodinného domu sa vyjadril. K stavbe sa mohol vyjadriť aj v rámci odvolacích konaní a aj sa k uvedenému prostredníctvom právnych zástupcov vyjadroval. Ak žalobca predložil v konaní o povolenie obnovy konania listinné dôkazy, tieto boli súčasťou súdneho spisu aj v pôvodnom konaní; súdy tieto dôkazy v rámci pôvodného konania aj vyhodnocovali. Súdy rozhodujúce v pôvodnom konaní sa zaoberali aj otázkou pôžičky žalobcu na stavbu rodinného domu, žalobcovi uznali, že preukázal, že pôžička bola čerpaná na jeho meno a za účelom financovania výstavby rodinného domu; bolo však tiež preukázané, že pôžičku v celosti splatil otec strán sporu z finančných prostriedkov nadobudnutých z predaja rodičovského domu; z uvedeného odvolací súd v pôvodnom konaní vyvodil záver, že výstavbu rodinného domu financoval v prevažnej časti práve otec strán sporu ale aj žalovaná, ktorá sa podieľala na financovaní a výstavbe rodinného domu. Nešlo zároveň o dôkaz alebo skutočnosť, ktorá by bola spôsobilá viesť k povoleniu obnovy konania. V pôvodnom konaní sa súdy zaoberali aj dôkazom, predloženým žalovanou, ktorý žalobca v návrhu na obnovu konania spochybnil. Napokon pokiaľ ide o tvrdené krivé výpovede svedkov v pôvodnom konaní, zo zápisnice s pojednávaním zo dňa 6.3.2015 (v konaní sp.zn. 4C/11/2014) vyplýva, že na pojednávaní bol prítomný žalobca a aj jeho právny zástupca; hodnovernosť svedkov na pojednávaní nebola zo strany žalobcu namietaná alebo spochybnovaná.

1.10 Posúdiac dôvody, o ktoré žalobca oprel svoju žalobu o povolenie obnovy konania, okresný súd dospel k záveru, že neoznačil žiadne skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré nemohol použiť v pôvodnom konaní, a ktoré by mohli prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ani netvrdil a nepreukázal, že možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať a nevykonali v pôvodnom konaní a tieto by mohli prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Z uvedeného dôvodu okresný súd žalobu na obnovu konania zamietol.

1.11 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanej, v spore v plnom rozsahu úspešnej, priznal právo na náhradu trov konania od žalovaného v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca (ďalej aj „odvolateľ“), v ktorom navrhol, aby odvolací súd po preskúmaní odvolania prehodnotil pravosť opravovaného rozhodnutia Výst. 3191/1967-Kr. zo dňa 25.08.1967 a vyhlásil ho za neplatné. Tvrdil, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu rozhodnutiu.

2.1 V konkrétnostiach uviedol, že vlastníctvo k novo zhotovenej stavbe nadobúda ten, kto stavbu uskutočnil s právne relevantným prejavovým úmyslom mať ju pre seba. Poukázal na skutočnosti týkajúce sa výstavby rodinného domu; pre stavbu rodinného domu sa s rodičmi a starým otcom rozhodli v roku 1963, kedy mal žalobca 16 rokov; pozemok pod stavbou bol zakúpený v roku 1964 a zapísaný na meno I. a A. B.. Nadobudli vlastnícke práva k pozemku, v tom čase žalobca ako učeň ešte nezarábala. Po vyučení sa žalobca zamestnal v OPP – KOVO Lučenec ako opravár televízorov; plat odovzdával rodičom s tým, že spláca pozemok na stavbu rodinného domu. Do 01.09.1966 na dom splatil sumu 18.900,- Kčs. Doklady k uvedenému boli predložené na pojednávaní Okresného súdu Lučenec. Žalobca ďalej uviedol, že počas jeho základnej vojenskej služby otec vybavoval stavebné povolenie na stavbu rodinného domu; v územnom rozhodnutí Výst.1318/1967-Kr. bol vymedzený stavebný pozemok pod rodinným domom a na základe tohto uznesenia bola podaná v roku 1967 žiadosť o povolenie stavby rodinného domu. Bolo vydané Rozhodnutie o stavbe Výst.3191/1967-Kr. Takéto rozhodnutie je aj v archíve Ministerstva vnútra SR; opravované rozhodnutie tejto spisovej značky sa v archíve nenachádza. Avšak opravené rozhodnutie bolo dané na Katastrálny úrad v Poltári 18.01.1982, tento doklad bol zapísaný do listu vlastníctva, a to bez súhlasu a vedomia žalobcu. Na základe rozhodnutia Výst. 3191/1967-Kr. žalobca vybavoval zmluvu o pôžičke, ktorá mu bola schválená. Pôvodne bola stavba pozastavená, avšak neskôr dostali súhlas s pokračovaním stavby. Žalobca sa v septembri 1968 vrátil zo základnej vojenskej služby, bol zamestnaný ako opravár televízorov; po pracovnej dobe robil práce na rodinnom dome; odpracoval na ňom najviac hodín, najmä oproti tomu, čo odpracovali jeho sestry na stavbe. Podľa žalobcu je tak preukázané, že rodinný dom staval, úver si bral preto, aby mal zabezpečené bývanie pre rodičov a pre jeho nastávajúcu rodinu. Úver splácal do roku 1985. Po odpredaji rodinného domu v Zelenom rodičia žalobcovi nedali na splatenie úveru žiadnu peňažnú hodnotu; tvrdili mu, že dom nie je prepísaný na sestru G..

2.2 Až následne sa od spolužiakov dozvedel, že dom je dávno prepísaný na sestru Vieru, rodičia to popierali, aj na katastri v Poltári pochybovali, ako mohli byť opravené doklady zaevidované do listu vlastníctva. JUDr. Bračoková z Lučenca mu oznámila, že vypracuje pre neho ponuku o dohode so žalovanou; takáto dohoda bola prehodnotená a uzatvorená 28.05.2010; takáto dohoda je však zmatečná, nakoľko nešlo o opravené rozhodnutie Výst.3191/1967-Kr. zo dňa 28.08.1967, ktoré rozhodnutie je ručne opravované a nie je uvedené kto a kedy opravu previedol. Takto opravené rozhodnutie mala previesť pracovníčka ONV pani O. a opravené rozhodnutie bolo dané na kataster v Poltári a zaevidované na liste vlastníctva. Takto predložené rozhodnutie je teda viditeľne falšované a nenachádza sa ani v archíve Ministerstva vnútra so sídlom v Lučenci.

2.3 Žalobca napokon uviedol, že ostatné doklady k stavbe rodinného domu, ako aj rozhodnutie o užívaní stavby zo dňa 20.08.1974 sa v archíve Ministerstva vnútra nachádzajú, opravované rozhodnutie z roku 1972 sa v archíve nenachádza; na opravovanom rozhodnutí je pečiatka bez podpisu povereného úradníka. Žalovaná tak ani v jednom vyjadrení nepreukazuje vlastníctvo k rodinnému domu.

2.4 K podanému odvolaniu žalobca pripojil uznesenie Okresného súdu v Lučenci č. 198/64 o povolení vkladu v pozemkovej knihe, spolu s výpisom z vložky č. 89; doporučené žiadosti o vydanie stavebného povolenia zo dňa 23. augusta 1967, listina, ktorá má preukazovať vybavovanie pôžičky v P. P.; evidenčný list zamestnanca A. B. o jeho zárobku, potvrdenie zo Stredoslovenských energetických závodov, n.p., Žilina; list otca žalobcu; dodací list; rozhodnutie o prípustnosti stavby rodinného domu zo dňa 25. augusta 1967, „opravené“ rozhodnutie o prípustnosti stavby rodinného domu zo dňa 25. augusta 1967 a fotografiu stavby rodinného domu.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil a žalobcu zaviazal k úhrade trov žalovanej v odvolacom konaní. Zotrvála na svojej argumentácii v konaní pred súdom prvej inštancie, naďalej tvrdila nedostatok žaloby spôsobujúcej nepreskúmateľnosť a zjavnú nedôvodnosť a zároveň uviedla, že žalobcom uvádzané dôvody obnovy konania neexistujú, resp. neodôvodňujú povolenie obnovy konania. V konkrétnostiach žalovaná uviedla, že v rámci pôvodného konania (sp.zn. 4C/11/2014) bola otázka vlastníctva k novo zhotovenej veci právoplatne vyriešená a žalobca nepredložil žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by súdy oprávňovali túto otázku riešiť opätovne a inak. Žalobcom uvádzaná argumentácia v odvolaní týkajúca sa genézy rozhodovania o stavbe rodinného domu bola predmetom preskúmania v pôvodnom konaní a pre žalobcu nemôže privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Zároveň predmetom dokazovania v pôvodnom konaní bola aj genéza zabezpečovania stavebného rozhodnutia, ako aj dôkazy o povolení

stavby rodinného domu a dôkazy o zmene stavebného povolenia; k uvedenému sa vyjadril aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp.zn. 13Co/129/2019-310 zo dňa 22.10.2020. Argumentácia žalobcu ohľadne spochybnenia správnosti opravy rozhodnutia Výst.1318/1967-Kr. nie je ničím novým, je len opätovným napádaním právneho názoru súdom vysloveným v pôvodnom konaní, čo je pre prípustnosť obnovy konania právne irelevantné.

3.1 Predmetom predošlého preskúmania v konaní sp.zn. 4C/11/2014 boli aj skutočnosti týkajúce sa poskytnutia pôžičky pre osobu žalobcu, tieto boli preskúvané v pôvodnom konaní; žalobcom uvádzanú argumentáciu o pôžičke a jej splácaní súdy oboch inštancií v niekoľko rokov trvajúcim pôvodnom spore vyhodnotili. Tvrdenia týkajúce sa spôsobu, kedy a ako sa žalobca dozvedel o vlastníctve žalovanej k rodinnému domu a o jeho následných krokoch nie sú skutočnosťami, ktoré by boli nové; o týchto skutočnostiach žalobca vedel už aj v pôvodnom konaní a boli predmetom posúdenia v pôvodnom konaní.

3.2 Navyše žalovaná tvrdila, že nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že mal záujem o nadobudnutie podielového spoluvlastníctva rodinného domu, nakoľko z vykonaného dokazovania v pôvodnom konaní vyplynulo, že žalobca od roku 1971 nechcel byť spoluvlastníkom rodinného domu, odsťahoval sa do iného mesta, tam si založil rodinu, bol mu pridelený byt, po odsťahovaní si aj založil svoju domácnosť a do roku 2010 sa o vlastníctvo rodinného domu nijako nezaujímal. Podpisom dohody o hodnovernosti zápisu v katastri žalobcu už v roku 2010 uznal existenciu spoluvlastníctva žalovanej k rodinnému domu; z uvedeného dôvodu žalovaná argumentáciu žalobcu uvedenú v odvolaní nepovažovala za správnu a dôvodnú.

3.3 Napokon žalovaná uviedla, že odvolaciemu návrhu, tak ako bol formulovaný v odvolaní, odvolací súd vyhovieť nevie; „opravované“ rozhodnutie nie je novým dôkazom a toto rozhodnutie bolo posúdené v rámci rozhodovania súdov v pôvodnom konaní tak, že vydanie územného rozhodnutia a stavebného povolenia sa nedotýkajú vlastníckych vzťahov k stavbe.

4. V ďalšom písomnom vyjadrení (replika) žalobca zotrval na svojej argumentácii a naďalej namietal „opravované“ rozhodnutie; pečiatka ONV je daná na opravovanom rozhodnutí po vydaní potvrdenia MNV; pečiatka ONV je daná cez vydanie potvrdenia; opravované rozhodnutie bolo prevedené 15 rokov po schválení uvedeného rozhodnutia a pracovníčka pani O. v roku 1982 už nepracovala na uvedenom rozhodnutí. Zdôraznil svoje tvrdenie, že stavbu rodinného domu uskutočňoval s úmyslom po dokončení nadobudnúť pre seba; mienil stavbu ukončiť v určenom termíne a pravidelne splácať úver na stavbu domu; pôžičku platil do konca roka 1975; doklady k splácaniu predložil na pojednávaní Okresného súdu Lučenec a žalovaná nepredložila žiadne doklady o splácaní alebo investovaní do stavby rodinného domu. Žalovanou tvrdené prehlásenie o tom, že sa nemienil stať vlastníkom rodinného domu, je nepravdivé. V čase tvrdenom žalobkyňou (12.04.1971) sa s rodinou nachádzal v Turčianskych Tepliciach u rodičov manželky.

4.1 K replike predložil zoznam odpracovaných hodín na stavbe domu v roku 1973 a citáciu zo zápisnice z pojednávania zo dňa 15.01.2015.

5. Žalovaná v ďalšom vyjadrení (duplika) k replike žalobcu zotrvala na svojej dovtedajšej argumentácii. K tvrdeniam žalobcu uviedla, že v pôvodnom konaní bolo ustálené a preukázané, že pôžičku na rodinný dom takmer v celosti splatil otec strán sporu; prípadné splatenie časti pôžičky žalobcom nemalo vplyv na vyriešenie otázky vlastníctva, resp. spoluvlastníctva rodinného domu a tieto skutočnosti boli predmetom posúdenia v pôvodnom konaní. Ak žalobca opätovne spochybnil zápis otca strán sporu zo dňa 12.04.1971, žalovaná uviedla, že tento zápis súdy hodnotili v pôvodnom konaní, zápis vyhodnotili ako hodnoverný v tom, že žalobca prejavil svoju vôľu nebyť podielovým spoluvlastníkom budúcej veci. Je urážajúce, že žalobca teraz spochybňuje zápis otca zo dňa 12.04.1971, iné zápisy ich otca v plnej miere akceptuje a na tieto poukazuje. Žalobca nepreukázal, že by práve inkriminovaný zápis bol nepravdivý. Žalovaná napokon uviedla, že všetky v súčasnosti žalobcom označované skutočnosti a dôkazy boli predmetom preskúmania v pôvodnom konaní a pre žalobcu nemôžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Súdy oboch inštancií sa so žalobcom tvrdenými skutočnosťami už vysporiadali, pokiaľ sa to týkalo vzniku a úpravy rozhodnutí v stavebných konaniach, podiele na prácach na rodinnom dome, financovaní týchto prác a napokon aj otázky vôle nadobudnúť spoluvlastníctvo rodinného domu. Neexistuje právne relevantný dôvod takéto hodnotenie opätovne prehodnocovať.

6. Duplika žalovanej bola žalobcovi zaslaná na vedomie; k skutočnostiam v duplike uvedeným sa žalobca písomne vyjadril; nové relevantné skutočnosti neuviedol.

7. Po predložení veci odvolaciemu súdu sa žalovaná vyjadrila k ďalšiemu vyjadreniu žalobcu, zaslanému jej na vedomie. Zotrvala na svojej argumentácii.

8. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1, ods.2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

8.1 Podľa § 387 ods. 1 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C. s. p.).

10. Odvolanie v danom prípade nie je dôvodné.

Odvolací súd sa stotožnil v celom rozsahu s právnymi závermi a argumentáciou súdu prvej inštancie tak ako sa premietla do napadnutého rozhodnutia; okresný súd rozhodol správne, pokiaľ žalobu o obnovu konania v celom rozsahu zamietol. Odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne podstatné námietky, s ktorými by sa nevysporiadal už okresný súd v napadnutom rozsudku, svoje závery súd prvej inštancie oprel o ustanovenia Civilného sporového poriadku o žalobe o obnovu konania (§ 397 a nasl. C.s.p.). Na závery súdu prvej inštancie odvolací súd v celom rozsahu poukazuje a len na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu uvádza nasledovné skutočnosti:

10.1 Právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia (§ 226 C.s.p.); doručený rozsudok, ktorý nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný. Právoplatné rozhodnutie sa vyznačuje jeho nezmeniteľnosťou a záväznosťou, z ktorých vyplýva právna istota strán sporu; po právoplatnosti rozhodnutia sa môže strana sporu oprávnene domnievať, že sa takéto rozhodnutie už nezmení. Právoplatné rozhodnutie súdu nemožno napadnúť odvolaním ako riadnym opravným prostriedkom; prípustné sú mimoriadne opravné prostriedky; dovolanie a obnova konania. Zo spisu je zrejmé, že žalobca sa v pôvodnom konaní domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v inom spoluvlastníckom pomere, aký je v súčasnosti evidovaný na liste vlastníctva; súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom (druhým v poradí) 4C/11/2014-253 zo dňa 5.10.2018, ktorý sa stal právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/129/2019-310 zo dňa 22.10.2020. Právoplatný rozsudok dovolaním napadnutý nebol.

10.2 Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom zasahujúcim do právnej istoty strán právoplatne rozhodnutého sporu; z uvedeného dôvodu Civilný sporový poriadok upravuje prísne podmienky jej prípustnosti, a to vo vzťahu k osobe oprávnenej k podaniu žaloby na obnovu konania a lehôt na podanie žaloby na obnovu konania. Civilný sporový poriadok napokon stanovuje dôvody obnovy konania (prípustnosť) v ustanovení § 397 C.s.p.. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca je oprávnenou osobou k podaniu žaloby na obnovu konania, lehoty na podanie návrhu na obnovu konania (§ 403 C.s.p.) boli zachované. Tieto závery okresného súdu namietané neboli.

10.3 Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie založil na konštatovaní, že žalobca neoznačil žiadne skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktoré by mohli priviesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci a zároveň, že žalobca ani netvrdil a ani nepreukázal, že možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať

a nevykonali v pôvodnom konaní a tieto by mohli pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Z uvedeného dôvodu žalobu na obnovu konania zamietol.

10.4 Aj pre odvolací súd vyplýva z tvrdení žalobcu a jeho argumentácie, že žalobu na obnovu konania podáva z dôvodov uvedených v ustanovení § 397 písm.a), písm.b) C.s.p..

10.5 Prípustnosť povolenia obnovy konania podľa ustanovenia § 397 písm.a) C.s.p. je daná vtedy, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V danom prípade ale žalobca ale ani netvrdil, že existujú skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy predpokladané ustanovením § 397 písm.a) C.s.p.; okresný súd správne uzavrel, že dôkazy predložené v konaní o povolenie obnovy konania sú dôkazmi, ktorými sa súdy v pôvodnom konaní zaoberali, vykonali ich a hodnotili ich jednotlivo a aj vo vzájomných súvislostiach a na základe takto vykonaného dokazovania žalobu v pôvodnom konaní zamietli. Predložené dôkazy tak nie sú dôkazmi novými, ktoré by v pôvodnom konaní bez vlastnej viny žalobca predložiť nemohol; otázkou pôžičky na stavbu rodinného domu, poskytnutej žalobcovi jeho zamestnávateľom ako aj otázkou hodnovernosti dôkazu – rozhodnutia Výst. 1318/1967 Kr. sa súdy v pôvodnom konaní zaoberali a vyhodnocovali ho.

10.6 Pokiaľ ide o prípustnosť žaloby na obnovu konania podľa ustanovenia § 397 písm.b) C.s.p. (prípustnosť žaloby na obnovu konania ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci), tento na prejednávajúcu vec nedopadá; ustanovenie § 397 písm.b) C.s.p. predpokladá procesnú situáciu, keď strana sporu svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť splnila, z objektívnych dôvodov takýto dôkaz nebolo možné v pôvodnom konaní vykonať. Zo žaloby a prednesov žalobcu ani nevyplýva, ktorý z ním predložených dôkazov nebolo možné v pôvodnom konaní vykonať a ktorý z predložených dôkazov nebol vykonaný v pôvodnom konaní.

10.7 Žalobca v konaní o povolenie obnovy konania len precizuje okolnosti, za ktorých došlo k rozhodnutiu rodiny o výstavbe rodinného domu, kto a v akom rozsahu sa z rodiny stavby rodinného domu zúčastňoval. Uvedené tvrdenia ale podložil len dôkazmi, ktoré boli vykonané a hodnotené v pôvodnom konaní, nie sú tak naplnené dôvody pre obnovu konania uvedené v ustanovení § 397 písm.a) a b) C.s.p. najmä v prípade, že ide o tvrdenia, ktoré žalobca mohol uviesť už v pôvodnom konaní, ktoré od podania žaloby vo veci samej do rozhodnutia odvolacieho súdu (do právoplatného rozhodnutia vo veci samej) trvalo cca 6 rokov.

10.8 Ostatná argumentácia žalobcu nebola spôsobilá privodiť pozitívne rozhodnutie o žalobe na obnovu konania; žalobca namieta procesné pochybenia súdu rozhodujúceho v pôvodnom konaní; takéto prípadné pochybenia (ktoré súd prvej inštancie ani nezistil) dôvodmi pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 397 písm.a) a b) C.s.p. ani nie sú. Ide o argumentáciu vo vzťahu k porušeniu práv žalobcu na pojednávaníach, tvrdenie neakceptovanie žalobcom prednesenej argumentácie a ním predložených dôkazov; tvrdené krivé výpovede svedkov; nezohľadnenie ním predložených dôkazov v kontraste s hodnotením dôkazov predložených žalovanou a tvrdená nefunkčnosť nahrávacieho zariadenia.

10.9 Žalobca v zásade vo vzťahu k ním predloženým dôkazom ponúka ich iné hodnotenie než ako ich hodnotili súdy v pôvodnom konaní; iné hodnotenie žalobcom a čo aj nesprávne hodnotenie dôkazov v pôvodnom konaní však nie je dôvodom pre povolenie obnovy konania v zmysle citovaného ustanovenia Civilného sporového poriadku; absentuje označenie a predloženie dôkazov, ktoré žalobca bez svojej vlastnej viny v pôvodnom konaní použiť nemohol, resp. dôkazy, ktoré síce v čase pôvodného konania síce existovali ale nebolo možné vykonať ich v pôvodnom konaní.

10.10 Žalobca v konaní o povolenie obnovy konania argumentoval existenciou pôžičky, ktorá mu bola poskytnutá na stavbu rodinného domu a dôkazu, rozhodnutia Výst. 1318/1967 Kr. a jeho „opravy“, ktorá bola podľa žalobcu vykonaná v rozpore so zákonom. Okresný súd tu správne uzavrel, že týmito dôkazmi sa súdy rozhodujúce v pôvodnom konaní zaoberali, vyhodnotili ich; odvolací súd dodáva, že tieto dôkazy (už vykonané v pôvodnom konaní) súdy hodnotili jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Nejde tak o dôkazy, ktoré bez vlastnej viny žalobca v pôvodnom

konaní predložiť nemohol alebo dôkazy, ktoré nebolo možné v pôvodnom konaní vykonať; žalobca iba ponúka iné hodnotenie dôkazov, ako ich hodnotili sudy v konaní o určenie vlastníctva (o určenie výšky spoluvlastníckeho podielu).

11. Odvolacia argumentácia žalobcu v podanom odvolaní zodpovedá jeho argumentácii v konaní pred súdom prvej inštancie; ponúka iné (nové) vysvetlenie okolností, za ktorých došlo k výstavbe rodinného domu. Absentuje (rovnako ako v konaní pred súdom prvej inštancie) poukaz na dôkazy, ktoré predložiť v pôvodnom konaní nemohol alebo na dôkazy, ktoré nebolo možné vykonať. Len doplnenie skutkového stavu (o okolnosti, za ktorých k výstavbe došlo) takýmto dôkazom nie je; žalobca bol v pôvodnom konaní aktívny a len rozšírenie skutkových tvrdení oproti tvrdeniam v pôvodnom konaní dôvodom pre povolenie obnovy konania nie je.

11.1 Napokon pokiaľ žalobca v podanom odvolaní označil dôkazy ide o dôkazy, ktoré bolo vykonané v pôvodnom konaní, resp. ktorými sa súd prvej inštancie zaoberal v konaní o povolenie obnovy konania. Ak v odvolacom konaní žalobca predložil dôkaz, ktorý doposiaľ nebol vykonaný, ide o neprípustnú novotu v odvolacom konaní (§ 366 C.s.p.); žalobca ani netvrdil, ktorý z dôkazov je dôkazom, ktorý nemohol bez svojej viny predložiť v konaní pred súdom prvej inštancie.

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. v celom rozsahu potvrdil, vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní o trovách konania okresný súd prihliadal na pomer úspechu a neúspechu strán sporu. Reagujúc na odvolací návrh žalobcu (aby súd prehodnotil pravosť opravovaného rozhodnutia Výst. 3191/1967-Kr. a vyhlásil ho za neplatné) odvolací súd iba pre úplnosť dodáva, že rozhodujúc v odvolacom konaní môže napadnuté rozhodnutia okresného súdu potvrdiť (§ 387 C.s.p.), zmeniť (§ 388 C.s.p.) alebo zrušiť (§ 389 C.s.p.). Aj súd prvej inštancie v prvej fáze konania o žalobe o povolenie obnovy konania mohol rozhodnúť, či obnovu konania povolí alebo zamietne (ak nedospel k záveru o potrebe odmietnuť žalobu); nie však rozsudkom vyhlásiť neplatnosť žalobcom namietaného opraveného rozhodnutia správneho orgánu.

13. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. a nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznal v odvolacom konaní plne úspešnej žalovanej proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspešný nebol.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods.2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 C.s.p.)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.